

नाट्योत्पत्तिर्यथा,—

“इहाशुश्रूयते ब्रह्मा प्रकृतं ध्यायितं पुरा ।
चकारात्तस्य वेदेभ्यो नाट्यवेदस्तु पञ्चमम् ॥
उपवेदोऽथ वेदाश्च चत्वारः कथिताः स्मृतौ ।
तत्रोपवेदो गान्धर्वः शिवेनोक्तः स्वयम्भुवे ॥
तेनापि भरतायोक्तस्तेन सर्वे प्रचारितः ।
शिवान्नयोनिभरतास्तस्मादस्य प्रयोजनाः ॥”

इति सङ्गीतदामोदरः ॥

नाट्यधर्मिका, स्त्री, (नाट्यधर्मोऽख्यस्याः
क्रियाया इति ठन् ।) इष्टं नार्थं प्राञ्चोक्तं नाट्यम् ।
यथा, हेमचन्द्रः ।

“गीतवाद्यवृत्तत्रयं नाट्यं तौर्ध्वनिकञ्च तत् ।

संगीतं प्रेक्षार्थं शक्यं प्राञ्चोक्तिं नाट्य-
धर्मिका ॥”

नाट्यप्रियः, पुं, (नार्थं प्रियं यस्य ।) शिवः । इति
हेमचन्द्रः । २ । ११२ ॥

नाट्यशास्त्रा, स्त्री, (नाट्यस्य वृत्तगीतादेः शाला
यहम् ।) प्राचादहारसमीपयहम् । नाट-
मन्दिर इति भाषा । यथा,—

“नाट्यशास्त्रा च कर्त्तव्या दारदेशसमाश्रया ॥
इति गरुडपुराणम् ॥

नाट्यालङ्कारः, पुं, (नाट्यस्य अलङ्कारः ।) नाट्य-
भूषणहेतुः । स तु अष्टषष्टिप्रकारः । यथा,—

“सिद्धिर्मेनोरघोऽभेशो निरुक्तिश्च विशेषणम् ।
गुणाभिप्राय उद्दिष्टविचारप्राप्तिनीतयः ॥

अभिप्रायः परीक्षारो गह्वरानुनयी तथा ।
अर्थापत्तिः प्रसिद्धिश्च दाक्षिण्यं प्रियभाषणम् ॥

अभिमानाख्यानगर्भा हर्षचोभोदमाश्रयाः ।
पञ्चात्तापः सृष्टाक्रन्दौ कपटश्च प्रवर्त्तनम् ॥

उत्तेजनश्च दृष्टान्तः शोभोदाहरणं अपि ।
संग्रयोऽन्तरसंघातो विमलोक्तिः पदोच्चयः ॥

परीवादोऽनुक्तसिद्धिरश्चमाध्यवसायकौ ।
प्रीतुसाहनं तुल्यातर्क उपपत्ताशुतर्कश्च ॥

निवेदनश्च साहाय्यं याचना पृच्छा विशेषणम् ।
अभिज्ञानश्च स्फूर्त्तयुग्मकीर्त्तनसुक्तयः ॥

विपर्यवन्नातिशयो भूषाहेतुनिदर्शनम् ।
मानालेश्च संश्लेषसमीक्षाश्रीविसर्पकाः ॥

उल्लेख उपदेष्टी चैवदृष्टमितता अमी ।
अलङ्कारा मता निबन्धे नाटकादिषु स्वरिभिः ॥”

इति सङ्गीतदामोदरः ॥

(साहित्यदर्पणमते त्रयस्त्रिंशत् नाट्यालङ्काराः ।
यथा, तत्रैव । ६ । २००—२३२ ।

“आशीराक्रन्दकपटाचमागर्वोदमाश्रयाः ।
उत्प्रासनं सृष्टाचोभपञ्चात्तापोपपत्तयः ॥

आशंसमाध्यवसायौ च विसर्पोल्लेखसङ्घितौ ।
उत्तेजनं परीवादो नीतिरथंविशेषणम् ॥

प्रीतुसाहनश्च साहाय्यमभिमानोऽनुवर्त्तनम् ।
उत्कीर्त्तनं तथा अचूना परीक्षारो निवेदनम् ॥

प्रवर्त्तनाख्यानसुक्तिप्रहर्षाचोपदेशनम् ।
इति नाट्यालङ्कारतयो नाट्यभूषणहेतवः ॥

आशीरिचनानाशंसक्रन्दः प्रलपितं श्रुत्वा ।
कपटं मायया यत्र रूपमन्यद्विभाषते ॥

अच्छमा वा परिभवः खण्डोऽपि नाभिसङ्गते ।
गर्वोऽव्यवपञ्चं वाक्चं कार्यखारम्भ उदामः ॥

यह्वं गुणवत्कार्यहेतोरान्य उच्यते ।
उत्पासनरूपहास्यो योऽसाधौ साधुमान्नि ॥

आकाङ्क्षा रमणीयत्वाद्दस्तुनो या सृष्ट्वा तु वा ।
अधिपवचःकारो चोभः प्रोक्तः स एव तु ॥

मीहावधीरितार्थस्य पञ्चात्तापः स एव तु ।
उपपत्तिर्मेता हेतोरुपन्यासोऽर्थसिद्धये ॥

आशसनं स्यादाशंसा प्रतिप्राध्यवसायकः ।
विसर्पो यत्प्रमारम्भं कर्मानिष्टफलप्रदम् ॥

कार्यग्रहणसुल्लेख उत्तेजनमित्युच्यते ।
खकार्यसिद्धयेऽन्यस्य प्रेरणाय कठोरवाक् ॥

भर्त्सना तु परीवादो नीतिः शास्त्रेण वर्त्तनम् ॥
उक्तस्यार्थस्य यत् स्यादुत्कीर्त्तनमनेकधा ।

उपलम्भस्वरूपेण तत् स्यादप्यविशेषणम् ॥
प्रीतुसाहनं स्यादनुसाहगिरा कस्यापि

योजनम् ।

साहाय्यं सङ्घटे यत् स्यात् साधुबुद्ध्यं परस्य च ॥
अभिमानः स एव स्यात् प्रश्रयाद्गुणवर्त्तनम् ।

अनुवृत्तिर्भूतकार्याख्यानसुकीर्त्तनं मतम् ॥
याचना तु कापि याचनायाः स्वयं दूतसुखेन वा ।

परीहार इति प्रोक्तः कृताशुचितमार्त्तनम् ॥
अवधीरितकर्त्तव्यकथनम् निवेदनम् ।

प्रवर्त्तनम् कार्यस्य यत् स्यात् साधुप्रवर्त्तनम् ॥
आख्यानं पूर्ववृत्तोक्तिः युक्तिरर्थावधारणम् ।

प्रहर्षः प्रमदाधिक्यं शिखा स्यादुपदेशनम् ॥
एतेवासुदाहरणम् तत्रैव द्रष्टव्यम् ॥)

नाट्योक्तिः, स्त्री, (नाट्ये वृत्तगीतादौ वा उक्तिः ।)
नाटकविषयकवचः । नटाणां कर्म्म नाट्यं

तत्रोक्तिः नाट्योक्तिः । इति भरतः ॥ तद्यथा ।
आर्थ्येति ब्राह्मणम् । सन्निव्यं महाराजेति ।

सखीं हवेति । नीचं हञ्जे इति । चेटीं हञ्जे
इति । खामिनमार्त्तपुत्रेति । राजशालं राष्ट्रि-

येति । समानं हञ्जे इति । राजानं देवेति ।
खान्भौमं भङ्गति । भगिनीपतिमाशुत्तेति सम्भो-

घयेत् । इति सङ्गीतदामोदरः ॥ गणिकायां
अञ्जुका । विदति भावः । जनके आशुकाः ।

कुमारे शुभराजभर्त्सहारकौ । राष्ट्रि देवभट्टा-
रकौ । राजसुतार्या भर्त्सहारिका । कृताभिधे-

कार्या राष्ट्र्यां देवी । इतरासु राष्ट्रिभु भङ्गिनी ।
अवधोक्तौ अन्नखण्डम् । मातरि अम्बा ।

बालावां वाक्चः । आर्थ्ये मारिषः । व्येहा-
भगिनी अन्तिका । निडायां निबन्धणम् ।

इत्यमरः । १ । ७ । ११—१५ ॥ (यथाच साहित्य-
दर्पणे । ६ । १५३—१६० ।

“अश्रायं खलु यदस्तु तदिह खगतं मतम् ।
सर्वश्रायं प्रकाशं स्यात्तद्भवेदपवारितम् ॥

रहस्यम् यदन्वस्य पराट्य प्रकाशयते ।
त्रिपताककरेणान्यानपवार्यान्तरा कथाम् ॥

अन्योन्यामन्त्रणं यत्स्यान्नान्ते तज्जनान्तिकम् ।
किं त्रवीचीति यत् नाट्ये विना पात्रं प्रयुज्यते ॥

श्रुत्वेवाशुक्तमप्यर्थं तत् स्यादाकाशभाषितम् ॥

इत्तां सिद्धाञ्च सेनाञ्च वेद्यानां नाम दर्शयेत् ।
इत्तप्रायाञ्च बन्धिनां चेटचेचोस्तथा पुनः ॥

वसन्तादिषु वर्यस्य वस्तुनो नाम यद्भवेत् ॥
नाम कार्यं नाटकस्य गभितार्थप्रकाशकम्

नायिकानायकाख्यानं वञ्चाप्रकरणादिषु ॥
नाटिकासङ्कादोर्नां नायिकाभिर्विशेषणम् ॥

प्रायेण ख्यन्तकः साधिर्गमेः स्थाने प्रयुज्यते ॥
राजा स्त्रामीति देवेति भृत्वेभङ्गिति चाधमेः ॥

राजविभिव्यस्तेति तथा विदूषकेण च ॥
राजत्रियुधिभिर्वाच्यः सोऽप्यत्रयत्वेन च ।

खेच्छया नामभिर्विप्रैर्विप्र आर्थ्येति चेतरेः ॥
वयस्येत्यथा नाट्या वाच्यो राज्ञा विदूषकः ।

वाच्यौ गटीरुन्नधारावाच्यनाम्ना परस्परम् ॥
रुन्नधारं वदेद्वा इति वै पारिपाथिकः ।

रुन्नधारो मारिषेति हञ्जे इत्यधमेः समाः ॥
वयस्येत्युत्तमैर्हञ्जे मध्वैरार्थ्येति चायजः ।

भगवन्निति वक्तव्याः सर्वे देवैर्विलिङ्गिनः ॥
वदेद्वाञ्ची चेटोश्च भवतीति विदूषकः ।

आयुष्मन्पुत्रं स्मृतो वृद्ध तातेति चेतरेः ॥
वत्स पुत्रक तातेति नान्ना गोत्रेण वा सुतः ।

श्रियोऽनुजश्च वक्तव्योऽभ्याञ्च आर्थ्येति चाधमेः ॥
विप्रैरयममाद्येति सचिवेति च भयते ।

साधो इति तपस्वी च प्रशान्ताचोच्यते बुधैः ॥
अयह्रीताभिधः पूष्यः शिष्याद्वैर्विनिगद्यते ।

उपाध्यायेति चाचार्यो महाराजेति भूपतिः ॥
खामीति शुभराजस्तु कुमारो भर्त्सहारकः ।

सौम्य भद्रसुखेत्वेवमधमेस्तु कुमारकः ॥
वाच्यो प्रकृतिभौ राज्ञः कुमारी भर्त्सहारिका ॥

पतिर्यथा तथा वाच्यो व्येहमध्याधमेस्त्रियः ।
हजेति सट्टशी प्रेष्या हञ्जे वेद्याञ्जका तथा ॥

कुट्टिन्वेत्यनुगतेः पूष्या च जरतीचनेः ।
आमन्त्रयेच्च पाषण्डा वाच्योः स्वसमयागतेः ॥

शुकादयश्च सम्भाष्या भद्रहतादिनामभिः ।
यस्य यत्कर्म्म शिष्यं वा विद्या वा जातिरेव वा ॥

तेनैव नाट्या वाच्योऽसौ त्रियाचान्ये यथोचि-
तम् ॥”

नाडिकः, स्त्री, (नाडयतीति । नड् अंशे + चिच् +
इत् ।) नाड्डी । इत्यमरटीकायां भरतः ॥

नाडिकं, स्त्री, (नाडिरिव प्रतिवृत्तिः । नाडि +
“रवे प्रतिवृत्तौ ।” ५ । ३ । ६६ । इति कन् ।)

कालशाकम् । इति भावप्रकाशः ॥
नाडिका, स्त्री, (नाड्डी एव । स्त्रीर्णं कन् ।) वट-

चयः । वडि इति भाषा । तत्पठ्यायः । साधा-
रिका २ घटिका ३ । इति हेमचन्द्रः । २ । ५१ ॥

घटिकाज्ञानोपायो यथा,—
“निमेषो मातृयो योऽर्थं मात्रामात्रप्रमाणकः ।

तैः पञ्चदशभिः काष्ठा त्रिंशत् काष्ठास्तथा कला ॥
नाडिका तु प्रमाणेन कला दश च पञ्च च ।

उत्मानेनाम्भसः सा तु पलान्द्वययोर्दश ॥
हेममायेः कृतच्छिद्रा चतुर्भुजगुरुल्लैः ।

मागधेन प्रमाणेन यच्चप्रसस्तु संस्मृतः ॥”
इति विष्णुपुराणम् ॥